

2006. február 16., csütörtök

12. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU és Fehéroroszország közötti kapcsolatok további alakulása ezután is a demokratizálódás és a reformok terén elért előrehaladástól, és különösen az átlátható és tisztességes elnökválasztástól fog függeni;
13. amennyiben a fehéroroszországi hatóságok nem gondoskodnak szabad és tisztességes elnökválasztásról, a Bizottságnak, a Tanácsnak és a Parlamentnek további kezdeményezéseket kell fontolóra vennie, ideértve a vízumtilalmi lista kiterjesztését azokra, akik a közelgő választások során bármilyen csalásért felelősek, illetve a fehéroroszországi hatóságok képviselői vagyonának befagyasztását;
14. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gondosan kísérje figyelemmel a fehéroroszországi helyzetet a választásokat megelőzően és azok folyamán; felhívja a Tanácsot és a főképviselőt, hogy fontolja meg egy Fehéroroszországért felelős különleges képviselő kinevezését, amennyiben tovább romlana a demokratikus elvek tiszteletben tartása; üdvözli a Bizottság azon közelmúltbeli határozatait, melyek a fehéroroszországi állampolgárok számára független hírek és tájékoztatás sugárzásának elindítására és kiterjesztésére vonatkoznak; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy Fehéroroszországra vonatkozó új stratégia kidolgozását, amennyiben a választások alatti és utáni eljárások nem felelnek meg a nemzetközi demokratikus normáknak;
15. elvárja, hogy egy ilyen stratégia tartalmazzon konkrét javaslatokat az EU technikai segítségnyújtásának és a civil társadalom részére nyújtott pénzügyi támogatásának rugalmasabb felhasználására, és egyéb intézkedéseket, amelyek a demokrácia visszaállítását célozzák Fehéroroszországban;
16. biztatónak találja, hogy a Bizottság 2 millió eurót utalt át a TACIS-ből az Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és az Emberi Jogokért programra, ezáltal nagyobb rugalmasságot és eredményességet lehetővé téve a fehéroroszországi civil társadalomhoz fűződő kapcsolatok terén;
17. felhívja az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlését, az EBESZ Parlamenti Közgyűlését és az Egyesült Államok Kongresszusát, hogy működjenek együtt az Európai Parlamenttel Fehéroroszország tekintetében;
18. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, vesse fel Fehéroroszország kérdését az orosz hatóságoknál, annak érdekében, hogy megállapítsák közös felelősségüket arra vonatkozóan, hogy konkrét demokratikus változásokat mozdítsanak elő Fehéroroszországban;
19. megismétli a fehéroroszországi hatóságokhoz intézett felhívását, hogy azonnal engedjék szabadon Mihail Marinicset, Mikola Sztatkevicsét és más politikai foglyokat, valamint felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy álljon ki e foglyok szabadon bocsátása, valamint az ellenzéki vezetők „eltűnéseinek” átlátható kivizsgálása mellett.
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Fehéroroszország kormányának, az Egyesült Államok Kongresszusának, valamint az Európa Tanács és az EBESZ Parlamenti Közgyűlésének.

P6_TA(2006)0067

Kockázat- és válságkezelés a mezőgazdaságban

Az Európai Parlament állásfoglalása a mezőgazdaságban a kockázat- és válságkezelésről (2005/2053(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett, a mezőgazdaságban a kockázat- és válságkezelésről szóló közleményére (COM(2005)0074),
- tekintettel a Bizottság 2005. szeptember 6-i nyilatkozatára (MEMO/05/302), amely öt pontból álló tervet vázol fel válaszul az olajárak növekedésére,
- tekintettel az Európai Parlament megbízásából elkészített „A kockázat- és válságkezelésről mezőgazdaságban” című tanulmányra,

2006. február 16., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0014/2006),
- A. mivel a mezőgazdasági termeléssel összefüggő kockázatok különböző szinteken jelentkeznek, és ennek megfelelően differenciáltan kell értékelni és kezelni őket:
- léteznek egyrészt az egyedi termelés szintjén megfigyelhető kockázatok, azaz a beruházásokkal és finanszírozással, bizonyos termelési módok alkalmazásával, a termelői és piaci árak változásaival összefüggő személyes kockázatok,
 - másrészt a külső természeti és gazdasági feltételekkel összefüggő kockázatok, mint pl. a klímaváltozás és a csapadékmennyiség változásai, a természeti katasztrófák nagyobb gyakorisága, vagy a mezőgazdasági kereskedelem liberalizálásának hatásai, valamint a kereskedelemről fakadó piaci zavarok;
- B. mivel a közös agrárpolitika céljainak megfelelően a mezőgazdaságban a kockázatkezelésnek elsősorban a közérdekert kell szolgálnia azáltal, hogy biztosítja a népesség egészséges élelmiszerekkel és mezőgazdasági nyersanyagokkal való ellátását, valamint a környezet megőrzését;
- C. mivel a közös agrárpolitika 2003 júniusában bevezetett legutóbbi reformja óta a piac- és árstabilizációs eszközöket fokozatosan leépítették és azokat a termelőknek juttatott termeléstől független közvetlen kifizetésekkel helyettesítették, ami egyrészt a termelők fokozott piacorientálódásához, másrészt a termeléshez kapcsolódó kockázatok számának esetleges emelkedéséhez vezet;
- D. mivel a feltételeesség elve, amely követeléseket támaszt a termelőkkel szemben a környezet- és állatvédelemre vonatkozóan, szintén e reform keretében került bevezetésre;
- E. mivel – tekintetbe véve, hogy egy olyan környezet van kialakulóban, amely a közelmúltban tapasztaltnál nagyobb kockázatokat rejt, mivel a mezőgazdasággal összefüggő kockázatok változatosság, intenzitás és gyakoriság szempontjából a gazdák számára várhatóan súlyosbodnak – a mezőgazdasággal összefüggő kockázatok változásai várhatóan kapcsolódnak a természeti jelenségek intenzitásához és gyakoriságához, a gazdasági helyzethez és az abból eredő veszélyekhez, a technológiai kockázatokhoz, a környezetről kialakított társadalmi felfogáshoz, az élelmiszer-biztonsághoz és a fogyasztói viselkedéshez;
- F. mivel a klímaváltozásban, a talajminőség romlásában, a csapadékhányban, a genetikai állomány romlásában és más tényezőkben rejlő mezőgazdasági termeléshez kapcsolódó kockázatok növekedni fognak;
- G. mivel az új technológiák, pl. a mezőgazdaságban alkalmazott géntechnológia, amelyek élő organizmusokra és környezetre gyakorolt hatását ma még nem ismerjük, különleges kockázatokat jelentenek, amelyekkel szemben az elővigyázatosság és a „szennyező fizet” elvének megfelelően kell fellépni;
- H. mivel az EU mezőgazdasága erősen függ a fosszilis energiaforrásoktól, és az olajárak ingadozása, illetve az olajhiány kockázatokat rejtenek a műtrágyák és növényvédők szerek előállítására, valamint a járművek üzemeltetésére vonatkozóan, amelyeket megtakarítások útján és megújuló energiaforrások fokozott használatával kell megelőzni;
- I. mivel a mezőgazdasági biztosítások a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) által elfogadott állami támogatások közé tartoznak; mivel olyan kereskedelmi partnerek, mint az USA vagy Kanada következetesen egyszerűen alkalmaznak belső támogatást azon mechanizmusok számára, amelyek természeti katasztrófák bekövetkezése esetén kártérítésként biztosítják a mezőgazdasági jövedelmet, és kivételes gyorssegélyeket a piaci árváltozás miatt bekövetkezett jövedelemkiesés ellentételezésére (a WTO mezőgazdasági megállapodása 2. mellékletének (7) és (8) bekezdése), hozzájárulva egy olyan „biztonsági háló” létrehozásához, amely a gazdák számára kedvező jövedelempolitikát biztosít, és amelyet az EU nem hagyhat figyelmen kívül;

2006. február 16., csütörtök

- J. mivel a Bizottság által értékelt három kockázat- és válságkezelési alternatíva (természeti katasztrófák elleni biztosítás, kölcsönös támogatási alapok és jövedelembiztosíték) valójában nem a kockázat vagy kár csökkentésére irányuló óvintézkedések, hanem kárfinanszírozási modellek;
- K. mivel a Bizottság javaslata szerint ezen intézkedéseket a moduláció egy százalékpontjából, ill. a vidékfejlesztési nemzeti programokból kellene finanszírozni, ami a szakértők véleménye szerint valószínűleg közel sem fogja fedezni a javasolt intézkedések eszközigényét;
- L. mivel a fiatal gazdákat különösen érzékenyen érintik a válságok és a katasztrófák, mert földterületük megvásárlásakor gyakran nagy adósságot halmoznak fel;
- M. mivel az új tagállamok 2013-ig ki lesznek zárva a modulációs mechanizmusból és ezekben az országokban a közvetlen kifizetések a teljes összeg eléréseig fokozatosan növekednek (*phasing-in*), biztosítani kell egyéb közös agrárpolitikai támogatásokhoz való hozzáférésüket;

Bizottsági javaslatok

Általánosságban

1. üdvözli a Bizottság által elfogadott eljárást, amely szerint meg kell vizsgálni a különböző kockázat- és válságkezelési alternatívákat, de fenntartásokkal kezelné a javaslatok mögött rejlő túlságosan egyoldalú, kiegyenlítésre és kártérítésre épülő megközelítést; felszólítja a Bizottságot, hogy a kockázatok csökkentése és a válsághelyzetek elkerülése érdekében adjon nagyobb teret a megelőzési intézkedéseknek, mint amilyen a védőoltások alkalmazása és az illegális árubehozatal szigorúbb megfigyelése;
2. úgy ítéli meg, hogy ha a kockázat- és válságkezelési politikát egységesebbé kívánják tenni, akkor a következőkre kell figyelmet fordítani:
 - az állami és magánbiztosítók, illetve kölcsönös biztosítási társaságok a biztosítható kockázatok biztosítására irányuló közvetlen biztosítási tevékenységet autonóm módon, vagy mezőgazdasági biztosítási rendszer keretei között végezzék,
 - az állami szerepvállalást a nem biztosítható természeti katasztrófák kockázatának biztosítására kell korlátozni és ilyen tevékenységekre irányuló állami finanszírozás csak bizonyos feltételek mellett engedélyezhető,
 - engedélyezni kell a biztosítási díjakra irányuló állami támogatást, és a biztosítótársaságok viszontbiztosításának állami finanszírozását, amennyiben azok beilleszthetőek a közösségi keretekbe,
 - a biztosítók és a biztosított gazdák részvételének önkéntesnek kell lennie;
3. a közösségi finanszírozást illetően úgy ítéli meg, hogy ha a mezőgazdasági biztosításról és kártérítésről közös keretpolitikát fogadnak el, akkor a következő fejlemények valószínűek:
 - közösségi támogatás fedezi majd a mezőgazdaságból származó bevételek védelmét szolgáló rendszerek létrehozási és működtetési költségének egy részét,
 - a nemzeti és a közösségi finanszírozás egyaránt összhangban lesz a jelenleg érvényben lévő és majdani WTO-megállapodás keretében később hatályba lépő szabályozással,
 - támogatást csak olyan rendszerek kapnak majd, amelyek megfelelnek a közös politika minimális követelményeinek, vagy amelyek a szükséges változtatásokat ütemterv szerint teljesítik;
4. rámutat ebben az összefüggésben a klímaváltozás és a természeti katasztrófák, például az áradás, a szárazság és a tűzvész által okozott egyre számottevőbb károokra, valamint az állatbetegségek által okozott károokra, mely betegségek az állatok szállítása és az illegális behozatal folytán nemzetközi szinten egyre gyorsabban terjednek;

2006. február 16., csütörtök

5. úgy ítéli meg, hogy a Bizottság javaslatai nem veszik kellőképpen figyelembe azokat az esetleges kockázatokat és válságokat, amelyeket a WTO-val folytatott tárgyalások keretén belül megcélzott agrárpiacon liberalizáció rejt magában; ezért felhívja a Bizottságot, hogy szenteljen nagyobb figyelmet azokra az eszközökre és intézkedésekre, amelyek elkerülhetővé teszik az árzuhanást, a piacok válságát, a gazdák jövedelmekiesését, és elháríthatóvá tesznek minden akadályt, amely a gazdálkodó tevékenység folytatásának útjában áll, és hogy ezek ellen hatékonyan lépjen fel, illetve elemezze a termelői árak emelését célzó intézkedések szerepét az állatjólét és a környezet területén;
6. úgy ítéli meg, hogy a Bizottság javaslatainak figyelembe kell venniük azokat, a gazdáknak súlyos károkat okozó válsághelyzeteket, amelyek a közösségi mezőgazdasági exportra a harmadik országok által bevezetett korlátozásokból erednek; felhívja a Bizottságot, hogy bővítse a „válság” kifejezés meghatározását úgy, hogy az tartalmazza a fentieket;
7. erősen ellenzi a közösségi preferencia feladását; sürgősnek ítéli az EU és tagállamai által alkalmazott kockázat megelőzési és válságkezelési eszközök és intézkedések alaposabb vizsgálatát; ebben az összefüggésben rámutat mindenképp az új kínálatirányítás lehetőségére a túltermelés és árzuhanás megakadályozása érdekében, valamint az új vidékfejlesztési programokra; továbbra is megalapozottnak tartja a közös piacszervezés keretében előírt intézkedések alkalmazását az olyan érzékeny területeken, mint a gyümölcs- és zöldségtermesztés, és helyénvalónak tartja ezek megtartását a zöldség- és gyümölcs piac közös szervezéséről szóló dokumentum közelgő felülvizsgálata során;
8. felhívja a Bizottságot, hogy állítson fel egy biztonsági mechanizmust, amely nemcsak a marhahús piacának közös szervezését, hanem más ágazatokat, például a zöldség- és gyümölcs-, a bor-, a sertéshús- és a baromfiágazatot sújtó válsághelyzetek esetén is működésbe léptethető;
9. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg bizonyos egyedi intézkedések hatékonyságát, mint például:
- tárolási támogatás az árak drasztikus csökkenése esetén,
 - feldolgozási támogatás a piaci túlkínálat megszüntetése érdekében, amennyiben ez a megoldás lehetséges,
 - a közvéleményben észlelhető esetleges negatív következmények enyhítésére és azok hatásának csökkentésére irányuló intézkedések elfogadása (pl. ahogy a szivacsos agyvelősvadadáshoz (kergemarhakór) kapcsolódó válság utáni marhahúsfeldolgozás esetében történt),
 - az önkéntes termelés-csökkentés támogatása, amennyiben nincs kilátás megfelelő piaci értékesítésre;
10. tekintetbe véve a WTO-val való megállapodás keretén belül a mezőgazdasági termékekre kivetett vámok átfogó csökkentését, ajánlja, hogy a gazdasági, ökológiai és szociális dömping elkerülése érdekében megelőző intézkedésként határozzák meg a piachoz való hozzáférés feltételeit; továbbra is megalapozottnak találja a mezőgazdasági behozatal leföldözését, ha a termékeket olyan körülmények között állították elő, amelyek sértik az emberi jogokat, valamint az állatok és a környezet védelmét célzó nemzetközi egyezményeket és európai szabályozást; javasolja továbbá, hogy a leföldözésből származó bevételeket az érintett fejlődő országokban az élelmiszer-biztonság biztosítására és a válságok megelőzésére használják fel;
11. úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak esetleges finanszírozási forrásokat kellene javasolnia az új tagállamok javára előirányzott hitelek fedezésére; úgy véli, hogy a pénzeszközök ilyen célú felhasználása nem vonhatja maga után az új tagállamoknak közvetlen kifizetések és vidékfejlesztési támogatás keretében nyújtott támogatások csökkentését;
12. úgy ítéli meg, hogy elfogadható a kockázatmegelőzési és válságkezelési intézkedéseknek a Bizottság, a tagállamok, az élelmiszeripar és a gazdaságok között megosztott társfinanszírozása, amennyiben kötelezővé tehető és nem vezet a tagállamok, illetve a gazdacsoportok közötti egyenlőtlenségekhez;
13. tekintettel a vidékfejlesztési intézkedések fontosságára, és hogy a kockázatok megelőzését is elősegítik, ellenzi a Bizottság javaslatát, amely a kockázat- és válságkezelést kizárólag a moduláció egy százalékpontjával finanszírozná; a tétek nagyságára való tekintettel szükségesnek tartja a válságmegelőzést célzó előirányzatok növelését, beleértve a tartalékolt előirányzatokat; javasolja ebben az összefüggésben, hogy kivételesen tekintsenek el a költségvetés éves ciklusokban való meghatározásának elvétől, a válság esetén megváltozó igényekhez való jobb igazodás kedvéért;

2006. február 16., csütörtök

14. mivel a modulációból eredő források mennyisége az egyes tagállamok esetében eltérő, felhívja a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg ezen intézkedések számára alternatív finanszírozási forrásokat, amelyek közül majd a tagállamok választhatnak, mint például a mezőgazdasági termelésük bruttó értéke alapján meghatározott százalék;

15. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen mennyiségi elemzést a kialakulóban lévő olajhiány kihatásainak, valamint a problémakezelés lehetséges forgatókönyveinek megbízható értékelése érdekében, lehetőséget biztosítva üzemanyagár-támogatás nyújtására az üzemanyagok árának ugrásszerű emelkedése esetén; ugyanakkor úgy véli, hogy az energianövények termesztését az 1782/2003/EK rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott hektáronkénti támogatás jelentős növelésével kellene vonzóbbá tenni a termelők számára;

16. felszólítja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy miként lehet a termelőt kockázatcsökkentő gazdasági és egyéb eljárások alkalmazására sarkallni a közvetlen kifizetések és vidékfejlesztési programok keretében;

17. felhívja a Bizottságot, hogy a kockázat- és válságkezelést érintő minden fellépése során különösen vegye figyelembe a fiatal gazdák helyzetét;

18. úgy ítéli meg, hogy a mezőgazdaságban a válságkezelési politikának rugalmasságon és több szempontú megközelítésen kell alapulnia, hiszen a biztosítási rendszerek sokfélesége és a nemzeti eltérések miatt a válság kezelésére egy egyedüli és kizárólagos modell nem alkalmas;

1. opció: magánbiztosítási rendszerek általi társfinanszírozás természeti katasztrófák esetén

19. úgy ítéli meg, hogy a rendelkezésre álló biztosítási eszközök sokféleségét figyelembe véve a biztosítás szerepe különösen fontos, mivel:

- a) a piacon ez a legbevéltabb, intézményi szempontból a legteljesebb, valamint a legszélesebb körben ismert és alkalmazott eszköz,
- b) ezért más eszközöknél alkalmasabb a mezőgazdasági termékek nemzetközi piacán történő alkalmazásra,
- c) a biztosítási díjak támogatása a WTO-n belül egyértelműen elfogadott formája a támogatásoknak,
- d) a biztosítási piac e téren jelentős tapasztalattal bír, összetett helyzetekkel is megbirkózott már, ugyanakkor képes használni az innovatív biztosítási eszközöket;

20. üdvözli a Bizottság megfontolásait a gazdák által a természeti katasztrófák okozta károk elleni biztosításra, illetve a viszontbiztosítási rendszerekbe fizetett biztosítási díjak társfinanszírozásáról; úgy véli, hogy ez a megoldás jelentősebb források bevonását kívánja a Közösség és a nemzeti költségvetések részéről, mint amennyit a tervezett egy százalékpontos moduláció nyújtana; úgy véli továbbá, hogy a hozzáférés feltételeit rendkívül világosan kell meghatározni és meg kell vizsgálni e megoldás nemzeti költségvetésekből történő finanszírozásának lehetőségét is;

21. úgy véli, hogy a rendszer bizonyos tagállamokban kielégítően működik és kéri a Bizottságot, hogy készítsen pontosabb elemzést a fennálló kockázatokra (pl. jégverés, aszály, viharkár) és termelési ágakra (pl. búza, kukorica, repce) lebontva azokról a szolgáltatásokról, amelyeket a magánbiztosítók nyújtanak a természeti katasztrófákkal és az állatjárványokkal szemben, valamint ezek költségeiről és a piaci versenyben elfoglalt pozíciójukról, és hasonlítsa össze ezeket a nemzeti és európai hatóságok által jelenleg nyújtott szolgáltatásokkal és árakkal;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy az egyes termelési ágazatok és termelési eljárások számára létesítsen az Európai Unió által finanszírozott állami biztosítási rendszert, hogy a kockázat- és válságkezelés számára jobb politikai keretfeltételeket teremthessen;

23. felhívja a Bizottságot, hogy a közös agrárpolitika keretében hozzon létre egy minden tagállam számára hozzáférhető és koherens viszontbiztosítási rendszert;

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o.

2006. február 16., csütörtök*2. opció: kölcsönös alapok*

24. üdvözli a Bizottság által képviselt álláspontot a termelők által létrehozott kölcsönös támogatási alapok előmozdítása ügyében; rámutat ebben az összefüggésben a termelői szervezetek jelentőségére, amelyek a kockázat megosztása, valamint a tőkepiacokkal és a magánbiztosításokkal szembeni érdekek összehangolása révén jobb fedezetet érhetnek el;

25. rámutat az ágazat specifikus vagy ágazatokon átnyúló alapok kollektív felelősségének előnyeire, amelyek a közös infrastruktúrák, a köztámogatások és a termelők megtakarításainak igénybevétele révén nagyobb részvételi kedvet eredményezhetnek, a megelőzés terén is;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a termelők magánbiztosítási rendszer útján történő kockázatbiztosításának lehetőségét a határidős szerződésekből és árbiztosításokból keletkező árcsökkenéssel és áruveszteségekkel szemben;

27. elengedhetetlennek tartja a nemzeti és közösségi szintű támogató intézkedéseket annak érdekében, hogy adókedvezmények és hitellehetőségek révén bátorítani lehessen a magánszektor bevonását és hozzájárulásait, megkönnyítve ezáltal a termelők részvételét a tervezett kölcsönös támogatási alapokban; különösen felhívja a figyelmet a Parlament példaértékű követeléseire és javaslataira, amelyeket a 2000. november 15-i állásfoglalásban ⁽¹⁾ a sertéshús piacának közös szervezését illetően fogalmazott meg;

28. felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az 1. és 2. opció esetében különbséget lehet-e tenni szociális válságok kezelése és a magánszektor válságainak kezelése között, valamint hogy adott esetben van-e mód a jóváhagyott támogatás modulálására a gazdaság mérete és az alkalmazott megelőző intézkedések függvényében;

3. opció: jövedelemválság elleni általános támogatás

29. tudomásul veszi a Bizottság javaslatait a jövedelemválság elleni általános támogatásra vonatkozóan, és úgy véli, hogy ezt a kérdést a közös agrárpolitika jövőbeli felülvizsgálata alkalmával kell megtárgyalni;

30. rámutat a káresetek és bevételkiesések megállapításának nemzeti szinten megmutatkozó nehézségeire; úgy véli, hogy egy ilyen rendszer kiépítése az adminisztratív kötelezettségek jelentős növekedéséhez vezethet, és egyben súlyos költségvonzattal járhat;

31. felszólítja a Bizottságot, ne tervezzen válsághelyzetek esetén olyan bevételi köztámogatásokat, amelyek a magánbiztosítási modellek számára versenytársat jelentenének, hanem inkább ez utóbbiakat tegye lényegesen megbízhatóbbá és hatékonyabbá megfelelő felelősségi alapú ellenőrzési mechanizmusok révén;

32. hangsúlyozza, hogy a Bizottság fő feladata a gyors és rugalmas beavatkozási rendszer létrehozása, amely képes mindenféle válsághelyzet kezelésére és minimálisra csökkenti az időigényes és a hatékonyságot gátló bürokratikus eljárásokat;

*

* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 223., 2001.8.8., 176. o.